

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 55

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 ianuarie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.203 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă	2-3	2.181/2007. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind aprobarea Manualului operațional pentru activitatea de observare și verificare a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	14
Decizia nr. 1.204 din 13 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă	3-4	36. — Ordin al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții privind modificarea și completarea Ordinului inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 595/2007 pentru aprobarea Procedurii de autorizare a diriginților de șantier	15-16
Decizia nr. 1.217 din 18 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. f), art. 26 și art. 26 ¹ din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului	4-6	89. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind procedura de soluționare a contestațiilor înregistrate la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili până la data de 1 octombrie 2007 și nesoluționate până la data de 31 decembrie 2007	16
Decizia nr. 1.218 din 18 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	7-8		
Decizia nr. 1.220 din 18 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) lit. a) și art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	9-11		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
55. — Hotărâre pentru aprobarea Programului strategic privind supravegherea, controlul și eradicarea turbării la vulpe în România.....	11-14		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.203

din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ediltrans” — S.A. din Aiud în Dosarul nr. 2.094/175/2007 al Judecătoriei Aiud.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.094/175/2007, **Judecătoria Aiud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ediltrans” — S.A. din Aiud.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin condiționarea suspendării executării silite până la soluționarea contestației la executare de plata unei cauțiuni cu o valoare ridicată, „imposibil de achitat”, dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 21 din Constituție, care consacră liberul acces la justiție și interdicția oricărei legi de a îngradi exercitarea acestui drept.

Judecătoria Aiud apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art.1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*

Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau deprecierei, se va suspenda numai distribuirea prețului.

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2 instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 346 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 27 octombrie 2003, constatând netemeinicia criticilor formulate.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă reglementează „posibilitatea instanței de a suspenda executarea silită până la soluționarea contestației la executare, dacă se depune o cauțiune al cărei cuantum este fixat de instanță. Instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici.

Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Așa fiind, Curtea constată că, în condițiile în care, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, legiuitorul ordinar este abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție, instituirea cauțiunii nu aduce nicio atingere

principiului constituțional pretins a fi încălcat. Sub acest aspect, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente de ocrotire a accesului liber la justiție tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea și de a solicita suspendarea acesteia”.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ediltrans” — S.A. din Aiud în Dosarul nr. 2.094/175/2007 al Judecătoriei Aiud.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.204
din 13 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Ionescu în Dosarul nr. 19.739/301/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Constantin Mănoiu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 296 din 1 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 19.739/301/2006, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mariana Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă limitează posibilitatea contestatoarei de a se

referi la ansamblul actelor procedurale ce au stat la baza întocmirii procesului-verbal de distribuire a sumelor rezultate din vânzarea la licitație a bunului supus executării, împrejurare ce determină accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, la stabilirea termenului procedural ținându-se seama de consecințele produse prin exercitarea dreptului de a formula contestație, respectiv suspendarea de drept a executării silite, scopul acestuia fiind restrângerea posibilității de tergiversare a procesului prin exercitarea abuzivă a contestației.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, decizia civilă a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând decizia civilă, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Cel nemulțumit de modul stabilit pentru eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare poate cere executorului să consemneze obiecțiile sale în procesul-verbal, care poate fi contestat în termen de 3 zile. Contestația suspendă de drept eliberarea sau, după caz, distribuirea. Judecata ei se face de urgență și cu precădere, cu citarea în termen scurt a părților.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

În prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața Judecătoriei Sectorului 3, București, care, prin încheiere, a respins ca fiind inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale. Împotriva acestei încheieri autorul excepției a formulat recurs la Tribunalul București — Secția a V-a civilă, instanță care, prin Decizia civilă nr. 296 din 1 martie 2007, a admis calea de atac și a modificat încheierea judecătorești în sensul sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate.

Într-o atare situație, Curtea constată că decizia pronunțată de Tribunalul București nu a soluționat fondul cauzei, împrejurare ce ar fi făcut inutil controlul de constituționalitate al prevederilor criticate, ci numai problema admisibilității excepției de neconstituționalitate. Așa fiind, deși sesizarea nu s-a realizat printr-o încheiere, așa cum prevăd dispozițiile art. 29 alin. (4)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 570 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Ionescu în Dosarul nr. 19.739/301/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2007.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.217
din 18 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. f), art. 26 și art. 26¹ din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acșinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, excepție ridicată de Viorel

Coman și Ileana Coman în Dosarul nr. 132/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt contrare textelor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 132/100/2007, **Tribunalul Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului**, excepție ridicată de Viorel Coman și Ileana Coman într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act emis de autoritățile publice locale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin, în esență, următoarele: art. 24 alin. (1) lit. f) din lege „instituie exclusivitatea posibilității atacării de către prefect, în totul sau în parte, în fața instanței de contencios administrativ, a actelor administrative adoptate de consiliul județean, de consiliul local sau de către primar, nici o altă persoană, fizică sau juridică, autoritate publică sau instituție publică etc. neavând o astfel de prerogativă legală de sesizare a instanței judecătorești în astfel de cazuri”. Or, potrivit art. 1 alin. (1), (7) și (8) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în cazurile prevăzute de aceasta, pot introduce acțiuni în contencios administrativ Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, Avocatul Poporului, Ministerul Public. Așadar, textul de lege criticat „restrânge neconstituțional, exclusiv la instituția prefectului, aria subiecților care pot ataca în contencios administrativ hotărârile consiliului local, deși și acțiunea exercitată de prefect, în astfel de cazuri, este tot o acțiune în contencios administrativ”; textul criticat a instituit „nepermis o prerogativă legală exclusivă în favoarea prefectului și în detrimentul altor persoane interesate, vătămate într-un drept al lor sau într-un interes legitim, fiind lăsată la latitudinea unei singure autorități de a aprecia asupra necesității atacării în justiție a unor astfel de acte normative de interes local”; „creează premisele arbitrarului, nefiind consacrată o normă de protecție a persoanei în fața unor eventuale abuzuri ale consiliului local și, implicit, a prefectului, iar exclusivitatea constituită în favoarea prefectului, pe calea așa numitului contencios administrativ obiectiv, nu asigură evitarea producerii unor efecte ireparabile”. În consecință, se consideră că art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 încalcă art. 21 alin. (1) și (2), art. 52 alin. (1) și (2), art. 53 alin. (1) și (2) și art. 126 alin. (6) din Constituție, precum și, sub aspectul accesului la justiție, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În sensul posibilității atacării în contencios administrativ atât a actelor administrative cu caracter normativ, cât și a celor cu caracter individual sunt invocate deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 765/2006, nr. 1.483/2006, nr. 1.918/2006 și nr. 4.016/2006.

În final, se susține că pentru cele arătate „dispozițiile art. 24 alin. (1) lit. f) și respectiv art. 26 și 26¹ din Legea nr. 340/2004” sunt neconstituționale „în măsura în care limitează dreptul de a ataca hotărârile consiliului local pe calea acțiunii directe în contencios administrativ exclusiv la instituția prefectului, creând o prerogativă legală discreționară și, astfel, nu protejează

cetățeanul în fața abuzului normativ/legislativ pe plan local”, astfel că, în temeiul art. 57 din Constituție, se solicită Curții Constituționale ca, „pe baza unei decizii de interpretare, să decidă asupra înțeleșului lor contrar Constituției României”.

Tribunalul Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră excepția de neconstituționalitate invocată neîntemeiată, deoarece „dispozițiile art. 24 alin. (1) lit. f) nu limitează sfera persoanelor care pot ataca în instanță actele administrative emise de autoritățile publice, ci stabilește ca sarcină a prefectului un control *a priori* a legalității actului administrativ”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, în esență, arată că „autorii excepției dau textului de lege criticat o interpretare restrictivă, desprinsă de cadrul general de reglementare a instituției contenciosului administrativ”. Invocându-se Decizia Curții Constituționale nr. 137 din 7 decembrie 1994, se arată că atribuția prefectului de a ataca în contencios administrativ actele administrative ale autorităților administrației publice locale ori județene pe care le consideră nelegale se exercită în baza tutelei administrative, care „presupune dreptul de control al Guvernului sau al altei autorități a administrației statului asupra actelor autorităților locale alese, ce funcționează în virtutea principiului autonomiei locale”, precum și posibilitatea ca prefectul să atace „în fața instanței de contencios administrativ un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal”, fiind de neconceput ca într-un stat de drept actul ilegal al unei autorități locale să nu poată fi atacat în fața instanței de judecată de către prefect. În sfârșit, se arată că abrogarea art. 26 și 26¹ din lege, prin art. IV alin. (2) din Legea nr. 262/2007, înlătură orice altă interpretare contrară celei prezentate.

Avocatul Poporului apreciază că art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 nu numai că nu contravine art. 21 din Constituție, ci este în sensul art. 123 alin. (5) din aceasta, referitor la posibilitatea ca prefectul să atace în justiție acte ale consiliului județean, ale celui local sau ale primarului, pe care le consideră ilegale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 21 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în art. I pct. 17, respectiv pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.142 din 16 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 181/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 24 mai 2006.

Art. 24 alin. (1) lit. f) din lege prevede: „(1) În calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul îndeplinește următoarele atribuții principale: (...) f) verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului.”

Din motivarea autorilor excepției, depusă la dosar, rezultă însă că aceștia au invocat atât neconstituționalitatea art. 24 alin. (1) lit. f) din lege, cât „și, prin extinderea controlului de constituționalitate, și a art. 26 și art. 26¹ din Legea nr. 340/2004”. Or, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, autorul excepției este partea care a invocat-o, astfel încât instanța nu poate, prin încheierea de sesizare, să o modifice, ci numai să își exprime opinia asupra excepției. Aceasta, cu atât mai mult cu cât instanța de judecată are posibilitatea ca, din oficiu, să sesizeze Curtea Constituțională asupra legitimității constituționale a unor prevederi. Așa fiind, prin prezenta decizie, Curtea urmează să se pronunțe și asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 și art. 26¹ din Legea nr. 340/2004.

Autorii excepției susțin că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) care consacră accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, art. 52 alin. (1) și (2) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică într-un drept al său ori într-un interes legitim, exercitat în condițiile și limitele stabilite prin lege organică, art. 53 alin. (1) și (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, precum și, sub aspectul accesului la justiție, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În legătură cu neconstituționalitatea art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004, se susține, în esență, că restrânge aria subiecților care pot ataca în contencios administrativ hotărârile consiliului local exclusiv la instituția prefectului și în detrimentul altor persoane interesate de a aprecia asupra necesității atacării

în justiție a unor astfel de acte normative de interes local, ceea ce creează premisele arbitrarului.

Acest text de lege a mai fost supus controlului de constituționalitate și Curtea s-a mai pronunțat în cauze în care, ca și în prezentul dosar, se formulau critici asemănătoare, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție. Astfel, de exemplu, prin Deciziile nr. 314 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 2 august 2005, și nr. 436 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2007, respingând excepția, Curtea a reținut, în esență, că art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 nu este contrar principiilor constituționale care guvernează administrația publică locală, ci reprezintă, dimpotrivă, o consacrare a acestora și o garanție a executării legilor, precum și că, potrivit art. 1 alin. (3) din aceeași lege, principala atribuție a prefectului, ca reprezentant al Guvernului pe plan local, este cea de garantare a respectării legii și a ordinii publice la nivel local.

În consecință, soluția de respingere a excepției, precum și considerentele care au justificat-o își mențin valabilitatea și în acest dosar, în care, așa cum s-a arătat, subzistă principala critică de neconstituționalitate formulată și anterior, și anume dreptul prefectului de a ataca în instanță actele administrative ale autorităților locale.

II. În legătură cu solicitarea autorilor excepției, formulată în motivarea acesteia, în sensul extinderii controlului de constituționalitate și asupra art. 26 și 26¹ din Legea nr. 340/2004, Curtea constată că textele menționate au fost abrogate expres prin art. IV alin. (2) din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, astfel că excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. Această soluție rezultă din coroborarea prevederilor art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederilor din legi și ordonanțe în vigoare, în caz contrar excepția fiind inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, excepție ridicată de Viorel Coman și Ileana Coman în Dosarul nr. 132/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 și 26¹ din aceeași lege, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.218

din 18 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Timiș — Secția civilă în dosarele nr. 11.850/325/2006, 11.861/325/2006, 12.584/325/2006, 12.586/325/2006, 12.588/325/2006, 12.721/325/2006, 42/220/2007, 303/220/2007, 418/295/2007, 690/295/2007, 3.078/325/2007, 8.007/325/2007 și de Rolf Schneider în Dosarul nr. 316/308/2007 al Judecătoriei Sighișoara.

La apelul nominal se prezintă partea Merschdorf Peter-Iosif, prin mandatar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării celor 13 dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea celor 13 dosare.

Cauza fiind în stare de judecată, mandatarul părții Merschdorf Peter-Iosif susține admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 44 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 3 octombrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 12.584/325/2006, 12.586/325/2006, 12.588/325/2006 și 690/295/2007, prin încheierile din 10 octombrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 11.850/325/2006, 11.861/325/2006, 42/220/2007, 303/220/2007, 418/295/2007 și 3.078/325/2007, prin încheierile din 17 octombrie 2007, pronunțate în dosarele 12.721/325/2006 și 8.007/325/2007, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească.

Prin încheierea din 24 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 316/308/2007, **Judecătoria Sighișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Rolf Schneider.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Tribunalul Timiș — Secția civilă și Rolf Schneider arată că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, încălcând prevederile

constituționale ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul nediscriminării, art. 21 privind liberul acces la justiție și ale art. 44 referitoare la garantarea proprietății private. Astfel, în primul rând, beneficiul legii reparatorii este subsumat întrunirii condiției cetățeniei române pentru persoana îndreptățită să solicite reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau terenuri cu destinație forestieră, contravenind în această manieră principiului nediscriminării consacrat de Legea fundamentală. În al doilea rând, dreptul subiectiv conferit de legea reparatorie specială se cere a fi valorificat într-un termen substanțial a cărui expirare atrage inevitabil sancțiunea decăderii, deci face imposibilă realizarea dreptului pretins. Or, în condițiile în care termenul pentru declanșarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate a expirat în anul 2005, foștii proprietari de terenuri, în prezent cetățeni străini, nu mai pot beneficia de reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de care au fost spoliați în perioada comunistă, împrejurare ce determină, în opinia instanței, încălcarea principiului constituțional referitor la garantarea proprietății private.

În al treilea rând, în ceea ce îi privește pe moștenitorii legali ai foștilor proprietari, instanța apreciază că, în cazul lor, nu pot fi aplicabile concluziile Deciziei nr. 408/2004, prin care Curtea Constituțională a reținut că voința legiuitorului constituțional, potrivit căreia cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor prin moștenire legală, nu permite decât o interpretare univocă, norma fiind de imediată aplicare, respectiv numai pentru situațiile în care succesiunea în legătură cu care se exercită calitatea de moștenitori legali s-a deschis după intrarea în vigoare a Constituției revizuite. O astfel de interpretare a Constituției încalcă principiul constituțional al liberului acces la justiție, întrucât condiționează posibilitatea de a accede la beneficiul legii reparatorii de un fapt juridic — decesul autorului petiționarului.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 48 din Legea nr. 18/1991 creează o situație discriminatorie între persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate, în condițiile legii fondului funciar, și cele îndreptățite la retrocedarea imobilelor ce fac obiectul Legii nr. 10/2001. Astfel, dacă în cazul Legii nr. 10/2001 cetățenii străini și apatrizii pot dobândi un drept special de folosință asupra imobilelor, care, după redobândirea cetățeniei române, se poate transforma în drept de proprietate, în domeniul de aplicare a Legii nr. 18/1991, cetățenii străini sau apatrizii — foști proprietari ai terenurilor solicitate sau moștenitori ai acestora nu dobândesc nimic. Mai mult, dacă imobilele care fac obiectul de reglementare al Legii nr. 10/2001 au fost preluate fără titlu valabil, persoanele îndreptățite, indiferent de cetățenie, își păstrează calitatea de proprietar avută în momentul preluării.

Această discriminare între categoriile de cetățeni care își întemeiază pretențiile pe dispozițiile celor două legi reparatorii, ambele având o ipoteză comună — depozedarea abuzivă de proprietatea imobiliară în regimul comunist, nu își poate găsi fundamentare și justificare în nicio prevedere legală internă.

Judecătoria Sighișoara apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia nr. 630/2007, prin care Curtea Constituțională a respins critica cu un atare obiect.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul conținut: *„Cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară, pot face cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau terenuri cu destinație forestieră, prevăzute la art. 45, care le-au aparținut în proprietate, dar numai până la limita prevăzută la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, de familie, pentru terenurile agricole, și nu mai mult de 30 ha de familie, pentru terenurile cu destinație forestieră, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3)—(9).”*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, coroborate cu cele ale art. 18 referitoare la cetățenii străini, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 44 referitor la garantarea proprietății private și ale art. 46 care garantează dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 630/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 1 august 2007. Cu acel

prilej s-a reținut că dispozițiile Legii nr. 18/1991 au ca scop reconstituirea dreptului de proprietate sau constituirea acestuia în favoarea foștilor cooperatori, a moștenitorilor acestora și a altor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari, asupra terenurilor care constituie fondul funciar al României. Dreptul de proprietate al acestor persoane este reconstituit sau, după caz, constituit în temeiul și în condițiile legii. În acest context, legea prevede categoriile de persoane îndreptățite a formula cererile de reconstituire a dreptului de proprietate, dispozițiile art. 48 stabilind posibilitatea de a solicita reconstituirea și pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și pentru foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară. Așadar, având în vedere obiectul de reglementare al legii — proprietatea funciară — și scopul declarat al acesteia — retrocedarea către foștii proprietari sau moștenitorii acestora a dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de cooperativele agricole de producție sau de către stat —, reglementarea condițiilor în care operează această retrocedare, inclusiv sub aspectul persoanelor îndreptățite, constituie opțiunea legiuitorului, condiționarea exercitării dreptului de a formula cerere de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor de calitatea de cetățean român reprezentând o astfel de opțiune, care este pe deplin constituțională.

Astfel, dispozițiile art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituție, deși nu mai prevăd *in terminis* interdicția dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, nu o înlătură, ci doar precizează cazurile și condițiile în care aceștia pot dobândi un asemenea drept, restrângând astfel sfera de aplicare a acestei incapacități speciale.

Potrivit normei constituționale, una dintre modalitățile de dobândire a dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini sau apatrizi este moștenirea legală, ceea ce presupune că aceștia, după anul 2003, pot dobândi terenuri în condițiile dreptului comun (art. 650 din Codul civil și următoarele), Legea nr. 18/1991, republicată, fiind o lege specială care are ca destinatari doar pe cetățenii români.

Pe de altă parte, legea are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari. Prin urmare, nu se pot invoca, în aplicarea prevederilor Legii nr. 18/1991, garantarea și ocrotirea constituțională a dreptului de proprietate în persoana reclamanților, câtă vreme aceștia nu sunt titulari ai acestui drept, ce urmează a se naște ulterior.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Timiș — Secția civilă în dosarele nr. 11.850/325/2006, 11.861/325/2006, 12.584/325/2006, 12.586/325/2006, 12.588/325/2006, 12.721/325/2006, 42/220/2007, 303/220/2007, 418/295/2007, 690/295/2007, 3.078/325/2007, 8.007/325/2007 și de Rolf Schneider în Dosarul nr.316/308/2007 al Judecătoriei Sighișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.220

din 18 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) lit. a) și art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) lit. a) și art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Marian Opreșan în Dosarul nr. 962/91/2007 (nr. în format vechi 383/c+c/2007) al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 decembrie 2007 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, iar, în urma deliberărilor, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 18 decembrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 962/91/2007 (nr. în format vechi 383/c+c/2007), **Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) lit. a) și art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.** Excepția a fost ridicată de Marian Opreșan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate, prin aceea că prevăd suspendarea dreptului de deținere a armelor, respectiv a dreptului de port și folosire a armelor letale în cazul în care deținătorul armei a dobândit calitatea de învinuit sau inculpat în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim special este mai mare de 1 an, încalcă prezumția de nevinovăție, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al persoanelor care, datorită funcției publice deținute, au posibilitatea legală de a procura arme de apărare și pază; totodată, textele operează restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, contrare prevederilor art. 53 din Constituție și art. 29 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În opinia autorului excepției, la dispunerea aplicării măsurii de suspendare a permisului de portarmă, legiuitorul ar fi trebuit să ia în considerare tipul infracțiunii, condițiile în care a fost săvârșită fapta și eventualele rezultate, deoarece această măsură reprezintă o sancțiune ce are ca scop pedepsirea unei persoane puse sub acuzație și nu o măsură care să satisfacă cerințele moralei, ordinii publice sau bunăstării generale. În plus, este refuzat dreptul la propria siguranță și la apărare, în condițiile

în care, în virtutea funcției de demnitate publică deținute de o anumită persoană, aceasta este expusă unor acțiuni îndreptate împotriva sa; or, aceasta a fost tocmai rațiunea pentru care legiuitorul a recunoscut acestei categorii de persoane dreptul la portarmă, potrivit art. 14 alin. (2) din Legea nr. 295/2004.

Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal susține, în opinia sa, că, „într-adevăr, există unele neconcordanțe și chiar contradicții” între textele legale invocate, pe de o parte, și normele constituționale și cele prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului, pe de altă parte. „Drept urmare, ar fi necesar o armonizare a acestor texte, o delimitare a infracțiunilor pentru care se pot dispune măsurile enumerate, precum și o precizare cu privire la organele competente să le dispună”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, în acest sens, că Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor conține reglementări clare privind cazurile de anulare a autorizației și, respectiv, a dreptului de a purta arme, fiind conforme cu legislația în materie a Uniunii Europene. Ca atare, susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea art. 23 alin. (11), art. 22 și a art. 53 din Constituție nu pot fi reținute.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 30 alin. (2) lit. a) și ale art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, sunt constituționale. Aceasta, deoarece textele legale criticate nu prejudecă vinovăția, pe de o parte, ci instituie măsuri preventive, justificate de necesitatea împiedicării săvârșirii de noi fapte contrare prevederilor legale, iar pe de altă parte, impun o anumită limitare a integrității fizice a persoanei, care se circumscrie, însă, scopului prevăzut de art. 53 din Constituție, acela al desfășurării în bune condiții a instrucției penale și al apărării ordinii publice. În plus, autorul excepției critică textele de lege vizate din perspectiva unei omisiuni de reglementare, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 30 alin. (2) lit. a) și

ale art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 30 iunie 2004. Aceste texte au următoarea redactare:

— Art. 30 alin. (2) lit. a): „*Încetarea și suspendarea dreptului de deținere a armelor (...)*”

(2) *Dreptul de deținere a armelor se suspendă în următoarele situații:*

a) *titularul se află în situația prevăzută la art. 15 alin. (1) lit. d);*”

— Art. 46 alin. (1) lit. a): „*Suspendarea dreptului de port și folosire a armelor letale*

(1) *Suspendarea dreptului de port și folosire a armelor letale se dispune de către organul competent care a acordat acest drept, în următoarele situații:*

a) *titularul dreptului se află în situația prevăzută la art. 15 alin. (1) lit. d);*”

— Art. 15 alin. (1) lit. d): „*Condiții de acordare a autorizației de procurare a armelor letale*

(1) *Autorizația de procurare a armelor letale se acordă persoanelor prevăzute la art. 14 alin. (2)—(5), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: (...) d) nu sunt învinuite sau inculcate în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim special este mai mare de 1 an.*”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor: art. 23 alin. (11) și art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la prezumția de nevinovăție; art. 22 din Constituție și art. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică; art. 53 din Constituție și art. 29 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că dispozițiile legale criticate conțin una dintre condițiile de suspendare a dreptului de deținere, de port și de folosire a armelor letale, și anume aceea potrivit căreia persoana îndreptățită, în temeiul art. 14 alin. (2) — (5) din Legea nr. 295/2004, la procurarea de arme de apărare și de pază, să nu aibă calitatea de învinuit sau inculpat în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim special este mai mare de 1 an. Aceasta este, de fapt, una dintre condițiile necesare pentru acordarea autorizației de procurare a armelor letale și care, în momentul în care nu mai este îndeplinită, atrage, potrivit art. 30 alin. (2) lit. a) și art. 46 alin. (1) lit. a) din legea criticată, suspendarea dreptului de deținere, de port și de folosire a armelor letale.

Autorul excepției apreciază că dispozițiile art. 30 alin. (2) lit. a) și ale art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, sunt neconstituționale, deoarece măsura de suspendare a dreptului de deținere, de port și folosire a armelor de apărare și de pază, în condițiile prevăzute de textele de lege criticate, este de natură să încalce principiul prezumției de nevinovăție, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, precum și „dreptul la propria siguranță” și apărare al persoanei care, având calitatea de învinuit sau inculpat într-o cauză, pentru fapte săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim special este mai mare de 1 an, continuă să exercite o funcție de demnitate publică. Susține că legea acordă acestor categorii de persoane dreptul de deținere, de port și de folosire a armelor având în vedere tocmai rațiuni ce țin de protecția și siguranța fizică și psihică a lor, iar acest drept nu poate fi retras pe timpul exercitării funcției de demnitate publică, fără a pune în pericol drepturile și valorile mai sus invocate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Curtea constată că susținerile de neconstituționalitate pornesc de la o abordare greșită a textelor de lege criticate. Persoanele prevăzute de lege, care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității publice, pe perioada în care au această calitate, la fel ca și demnitarii, magistrații, diplomații sau polițiștii, au, într-adevăr, potrivit art. 14 alin. (2) din Legea nr. 295/2004, vocația, posibilitatea legală de a procura arme de apărare și de pază, în virtutea calității speciale pe care o au. La acordarea autorizației de procurare a armelor letale, categoriile de persoane prevăzute la art. 14 alin. (2)—(5), printre care, deci, și cele care îndeplinesc o funcție de autoritate publică, trebuie să îndeplinească, însă, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 15. Una dintre acestea, prevăzută la lit. d) a alin. (1), este aceea ca solicitantul să nu fie învinuit sau inculpat în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim special este mai mare de 1 an.

Această condiție a fost avută în vedere, în mod simetric, și pentru cazurile de suspendare a dreptului de deținere, de port și de folosire a armelor letale, din rațiuni evidente, ce țin, în primul rând, de opțiunea legiuitorului în materie de politică penală a statului.

Cât privește susținerea autorului excepției că „sanțiunea privind suspendarea permisului de portarmă să fie un atribut exclusiv al organului de urmărire penală, sub controlul exercitat de instanțele judecătorești”, este de observat că legiuitorul a adoptat soluția juridică, potrivit căreia autoritatea care a aprobat cererea de eliberare a autorizației de procurare a armelor, respectiv a permisului de armă, aceasta să ia și măsura retragerii permisului de armă, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Suspendarea acestui drept nu poate duce, în mod mediat, la încălcarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică al persoanei, indiferent de calitatea sa specială, așa cum nici această calitate nu poate impune exercitarea dreptului în afara condițiilor prevăzute de lege.

În ceea ce privește pretinsa nesocotire a principiului prezumției de nevinovăție, Curtea reține că această critică este neîntemeiată, deoarece textele de lege examinate nu operează în sensul prestabilirii unei vinovății, ci instituie o măsură administrativă, cu caracter temporar și preventiv, pe deplin justificată în contextul reglementat de legea criticată. De asemenea, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, deoarece acesta prevede explicit că în cazul desfășurării instrucției penale, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege, corelându-se astfel cu textul legii criticate.

Așa fiind, Curtea constată că neîntemeiate criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 22, art. 23 alin. (11) și art. 53 din Constituție, precum și ale art. 3, art. 11 și art. 29 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, urmând să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) lit. a) și ale art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.

Totodată, Curtea constată că, astfel cum au fost formulate, criticile de neconstituționalitate conțin mai degrabă recomandări de *lege ferenda* în materie, în sensul dorit de autorul excepției și în funcție de interpretarea și modalitatea de aplicare concretă a legii în cadrul litigiului în care a fost invocată excepția. Or, astfel de argumente de fapt, ca și aprecierile personale privind aspecte din perspectiva unor omisiuni de reglementare legislativă, nu pot fi primite și analizate de Curtea Constituțională, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) lit. a) și art. 46 alin. (1) lit. a), raportate la art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Marian Opreșan în Dosarul nr. 962/91/2007 (nr. în format vechi 383/c+c/2007) al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Programului strategic privind supravegherea,
controlul și eradicarea turbării la vulpe în România**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul strategic privind supravegherea, controlul și eradicarea turbării la vulpe în România, denumit în continuare *Program*, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Programul se aplică pe teritoriul României, cu respectarea legislației în vigoare, în relație cu evoluția endemică a turbării la populația de vulpi din fondul forestier național și vegetația forestieră din afara acestuia, precum și de pe celelalte categorii de terenuri.

Art. 3. — Fondurile necesare pentru realizarea acțiunilor din cadrul Programului, aferente Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, se asigură în limita prevederilor bugetare aprobate acestei instituții.

Art. 4. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este autoritatea sanitar-veterinară competentă pentru supravegherea, implementarea și controlul Programului.

(2) Atribuțiile autorităților responsabile pentru aplicarea Programului sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 5. — Vaccinarea orală a vulpilor se aplică ținându-se cont de recomandarea Comisiei Europene, în baza solicitărilor formulate de România.

Art. 6. — Vaccinurile utilizate trebuie să fie imunogene, inofensive și produse pentru principalele animale susceptibile la turbare, astfel încât să fie utilizate în mai multe campanii de vaccinare, stabilite pe parcursul anului, indiferent de condițiile de mediu.

Art. 7. — Programul de vaccinare orală se aprobă pe o perioadă de 10 ani, conform Deciziei Comisiei 2006/876/CE, și se realizează în două campanii anuale în lunile mai—iunie și octombrie—noiembrie.

Art. 8. — (1) Programul de vaccinare orală a vulpilor se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Vaccinarea orală a vulpilor se face prin distribuirea momelilor vaccinale cu ajutorul avioanelor sau elicopterelor, pe suprafețe întinse sau în zonele greu accesibile, iar în jurul localităților, manual, prin gestionarii fondurilor de vânatoare, cu asistență din partea medicilor veterinari oficiali.

Art. 9. — (1) Se investește Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, unitate de achiziții centralizată, în sensul prevederilor art. 22 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru achiziționarea produselor necesare implementării Programului de vaccinare orală împotriva turbării.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în calitate de unitate de achiziții centralizată, are dreptul de a atribui, în condițiile legii, contracte de achiziție publică necesare pentru implementarea programului de vaccinare prevăzut la alin. (1), în numele și pentru direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

(3) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București încheie și derulează contractele de achiziție publică cu operatorii economici ale căror oferte au fost stabilite ca fiind câștigătoare în urma procedurilor de atribuire aplicate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 10. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București monitorizează și gestionează circulația vaccinului antirabic pe teritoriul de competență și asigură instruirea personalului responsabil cu vaccinarea în legătură cu respectarea condițiilor de transport, depozitare și aplicare a momelilor vaccinale, utilizate conform recomandărilor producătorului.

Art. 11. — (1) Gestionarii fondurilor de vânătoare, administrațiile ariilor protejate și vânătorii au obligația să comunice medicului veterinar concesionar de pe raza localității respective modificările apărute în comportamentul vulpilor.

(2) Gestionarii fondurilor de vânătoare și administrațiile ariilor protejate împreună cu medicii veterinari oficiali asigură prelevarea de probe pentru efectuarea examenelor de laborator.

Art. 12. — Vânătorii, persoanele cu atribuții de pază și ocrotire a vânatului sau oricare alte persoane care aduc vulpile împușcate la laboratoarele de diagnostic județene ori naționale, în vederea evaluării vaccinării prin punerea în evidență a markerului tetracilină și a nivelului anticorpilor postvaccinali sunt recompensați cu suma de 50 lei/animal.

Art. 13. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se elaborează procedura pentru realizarea testărilor prin examene de laborator de către Laboratorul Național de Referință pentru diagnosticul turbării din cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală și se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dacian Cioloș

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,

Radu Roatiș Chețan

Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleșcanu

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

p. Ministrul afacerilor externe,

Iulian Buga,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 16 ianuarie 2008.

Nr. 55.

ANEXA Nr. 1

PROGRAMUL STRATEGIC

privind supravegherea, controlul și eradicarea turbării la vulpe în România

CAPITOLUL I

Descrierea programului

1. Programul strategic privind supravegherea, controlul și eradicarea turbării la vulpe în România, denumit în continuare *Program*, se desfășoară pe întregul teritoriu al României pe o perioadă de 10 ani, începând cu anul 2008, și se aplică la întregul efectiv de vulpi.

2. Pentru anul 2008, implementarea Programului se face în partea vestică și centrală a țării în 10 județe. Considerentul major de a începe vaccinarea în această parte a țării este susținut de Decizia Consiliului 89/455/CE, pe de o parte, și de faptul că Ungaria a desfășurat și desfășoară o amplă campanie de vaccinare încă din anul 1994, pe de altă parte.

3. În funcție de situația epidemiologică de la sfârșitul anului 2008, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va extinde aria de vaccinare spre est, acoperind treptat, până în anul 2016, întregul teritoriu al țării.

4. Toate acțiunile în relație cu supravegherea, controlul și eradicarea turbării au la bază:

a) legislația Uniunii Europene care reglementează controlul turbării, respectiv Decizia Consiliului 2000/258/CE și Decizia Comisiei 94/275/CE;

b) evoluția turbării atât la populația de animale sălbatice, în special la vulpi, cât și la populația de animale domestice;

c) caracterul endemic al turbării la vulpi și sporadic la celelalte animale.

CAPITOLUL II

Obiectivele Programului

1. Obiectivele Programului sunt următoarele:

a) implementarea politicii de combatere a turbării în România prin vaccinarea vulpilor;

b) controlul turbării la populațiile de vulpi;

c) eradicarea turbării la vulpi în România.

2. Acțiuni întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor:

a) vaccinarea antirabică a populației de vulpi cu momeli vaccinale;

b) monitorizarea evoluției turbării în corelație cu programul de aplicare a momelilor vaccinale și rezultatele obținute;

c) controlul aplicării programului de vaccinare și evaluarea eficienței acestuia;

d) colectarea de date, înregistrarea datelor corespunzătoare, procesarea lor statistică și informatică și utilizarea lor pentru combaterea și eradicarea turbării în România;

e) efectuarea de regionalizări în funcție de bariere naturale și/sau artificiale;

f) monitorizarea populației de vulpi din România.

3. Monitorizarea turbării

Monitorizarea turbării la vulpi se realizează pe toată durata implementării Programului, înaintea, în timpul și după administrarea momelilor vaccinale.

4. Populația-țintă

Populația-țintă este reprezentată de vulpile din fondul forestier național, din vegetația forestieră din afara acestuia, precum și de pe celelalte categorii de terenuri, estimate la peste 50.000 de exemplare existente pe teritoriul României.

5. Beneficiile Programului

Realizarea eficientă a Programului va diminua șansele răspândirii turbării la populația de animale domestice și sălbatice, eliminând riscul transmiterii turbării la om și permițând astfel țării noastre să obțină statutul de țară liberă de turbare.

CAPITOLUL III

Prevederi specifice ale Programului

1. Durata măsurilor din Program este de 10 ani.

Primul an de vaccinare este 2008.

2. Desemnarea autorităților responsabile pentru implementarea Programului

a) Autoritatea centrală responsabilă de elaborarea, monitorizarea și controlul implementării Programului este Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

b) Autoritățile responsabile pentru implementarea Programului sunt direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

c) Alte autorități implicate în implementarea Programului sunt:

- (i) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- (ii) inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- (iii) Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală din subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;
- (iv) Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
- (v) Ministerul Apărării;
- (vi) Ministerul Afacerilor Externe.

3. Zona de vaccinare pentru anul 2008 a fost stabilită prin politica de regionalizare propusă de Comisia Europeană și este situată în partea vestică și centrală a țării, în 10 județe: Alba, Arad, Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Harghita, Maramureș, Mureș, Sălaj și Satu Mare și are granița naturală în partea de sud-vest a

râului Mureș. Se ia în calcul suprafața de vaccinare de aproximativ 48.000 km² a județelor amintite, dintre care 40.000 km² se efectuează prin administrare aeriană cu distribuție a 20 de momeli vaccinale pe km² per campanie, iar 8.000 km² se efectuează prin administrare manuală cu distribuție a 50 momeli vaccinale pe km² per campanie. Medicii veterinari oficiali au obligația de a participa la campania de vaccinare orală a vulpilor.

4. Descrierea generală a costurilor

Finanțarea Programului se suportă din bugetul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și este necesară pentru acoperirea cheltuielilor privind: achiziționarea de momeli vaccinale, depozitarea momelilor, distribuția aeriană și manuală a momelilor, achiziționarea de reagenți de diagnostic, materiale consumabile, cheltuieli de control și transport, recompense, alte cheltuieli.

5. Supravegherea turbării

Supravegherea turbării se realizează în baza Programului, precum și a acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului. Supravegherea turbării prin examene de laborator se realizează conform manualului de diagnostic din Planul de contingență pentru turbare, care se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

6. Estimarea populației de vulpi care urmează să fie vaccinate se efectuează ținându-se cont de numărul și de suprafețele fondurilor de vânătoare și ale ariilor protejate, precum și de numărul de vulpi existent în acestea. În funcție de modificările epidemiologice, în anii următori, numărul momelilor vaccinale administrate/km² se modifică în mod corespunzător.

7. Monitorizarea campaniilor de vaccinare orală

Pentru ca monitorizarea campaniilor de vaccinare orală să se desfășoare în conformitate cu recomandările Uniunii Europene, se urmărește:

a) incidența turbării; conform recomandărilor Comisiei Europene se examinează 8 vulpi/100 km² pentru prezența virusului turbării; pentru o estimare cât mai reală a incidenței turbării în zonele vaccinate, vulpile găsite moarte, suspecte de boală sau accidentate sunt cele mai indicate pentru diagnosticul virusologic;

b) înghițirea momelilor și seroconversia;

c) vulpile împușcate în timpul campaniilor de vânătoare organizate de gestionarii fondurilor de vânătoare vor fi examinate pentru prezența markerului tetraciclină din momelile vaccinale și nivelul anticorpilor postvaccinali.

ANEXA Nr. 2

ATRIBUȚIILE

autorităților responsabile pentru aplicarea Programului

I. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în vederea aplicării și monitorizării Programului, are următoarele atribuții:

a) promovează Programul;

b) elaborează procedurile specifice privind monitorizarea și implementarea Programului, precum și pe cele menționate în anexa nr. 1;

c) elaborează, monitorizează și controlează aplicarea măsurilor specifice, în conformitate cu Programul;

d) întocmește, prezintă, transmite și susține Programul și toate documentele aferente acestuia în relație cu serviciile specializate ale Comisiei Europene;

e) evaluează și gestionează datele privind evoluția turbării;

f) inițiază măsurile necesare alocării fondurilor pentru acoperirea costurilor generate de combaterea și eradicarea turbării, prin:

(i) asigurarea personalului sanitar-veterinar și a personalului auxiliar pentru implementarea măsurilor de control al bolii;

(ii) asigurarea echipamentelor și momelilor necesare gestionării eficiente a evoluției bolii;

(iii) asigurarea fondurilor necesare vaccinării orale a vulpilor;

(iv) asigurarea fondurilor necesare pentru recompense.

II. Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, în vederea aplicării și monitorizării Programului, au următoarele atribuții:

a) procesează, evaluează și gestionează datele privind evoluția turbării pe teritoriul județului;

b) implementează, monitorizează și controlează măsurile precizate în Program;

c) asigură cooperarea dintre medicii veterinarilor oficiali, gestionarii fondurilor de vânatoare și reprezentanții administrațiilor ariilor protejate;

d) asigură cooperarea cu inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare;

e) instruiesc personalul sanitar-veterinar și personalul din fondurile de vânatoare în legătură cu prelevarea de probe și trimiterea acestora către laborator;

f) urmăresc respectarea măsurilor prevăzute în Program de către gestionarii fondurilor de vânatoare.

III. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală din subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, în vederea aplicării și monitorizării Programului, are următoarele atribuții:

a) elaborează Manualul de diagnostic pentru turbare;

b) elaborează procedurile specifice privind prelevarea de probe, pregătirea și transportul acestora către laborator;

c) coordonează tehnic, prin Laboratorul Național de Referință pentru turbare, laboratoarele sanitar-veterinare din structura direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, cu privire la supravegherea, monitorizarea și diagnosticarea turbării în România.

IV. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în vederea aplicării Programului, are următoarele atribuții:

a) colaborează cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în vederea realizării controlului și eradicării turbării;

b) elaborează cadrul legislativ din domeniul său de competență, referitor la controlul și eradicarea turbării;

c) asigură respectarea cerințelor sanitar-veterinare privind desfășurarea acțiunilor de vânatoare în legătură cu controlul și eradicarea turbării.

V. Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice și inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare, în vederea aplicării Programului, au următoarele atribuții:

a) monitorizează implementarea măsurilor de către personalul de specialitate al gestionarilor fondurilor de vânatoare și al administrațiilor ariilor protejate, conform Programului;

b) cooperează cu direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, în vederea implementării Programului.

VI. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, împreună cu autoritățile vamale, aplică măsurile impuse de autoritatea sanitar-veterinară centrală la punctele de trecere a frontierei.

VII. Ministerul Apărării, la solicitarea autorităților sanitar-veterinare, poate pune la dispoziția acestora informații geografice analogice și digitale, cu respectarea legislației în vigoare, pentru direcționarea măsurilor de control al bolii.

VIII. Ministerul Afacerilor Externe facilitează cooperarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cu instituțiile competente din țările vecine în vederea eficientizării acțiunilor de eradicare a turbării la vulpe.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea Manualului operațional pentru activitatea de observare și verificare a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 23 din Normele de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 942/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Manualul operațional pentru activitatea de observare și verificare a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începând cu data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 175/2007 privind aprobarea Manualului operațional pentru activitatea de observare și verificare a atribuirii contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a

contractelor de concesiune de servicii — modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 20 februarie 2007.

Art. 3. — Unitatea pentru Coordonarea și Verificarea Achizițiilor Publice (U.C.V.A.P.) și compartimentele de verificare a achizițiilor publice din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București subordonate U.C.V.A.P. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 23 noiembrie 2007.
Nr. 2.181.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru vânzări și relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, sos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI
INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII

ORDIN
privind modificarea și completarea Ordinului inspectorului general de stat
al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 595/2007
pentru aprobarea Procedurii de autorizare a diriginților de șantier

Având în vedere prevederile art. 1 și ale art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 30 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, și ale art. 10 lit. i) din Regulamentul privind controlul de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 272/1994, în temeiul art. 5 pct. 24, 28 și 29 și al art. 13 pct. 1 și 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobat prin Decizia primului-ministru nr. 147/2007,

inspectorul general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 595/2007 pentru aprobarea Procedurii de autorizare a diriginților de șantier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 10 septembrie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 35 se introduce un nou articol, articolul 35¹, cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. — (1) Ștampila aplicată alături de semnătura specialistului care desfășoară activitatea de dirigenție de șantier în condițiile autorizării reprezintă modul de identificare a acestuia pe toate documentele pe care are obligația legală să le întocmească sau să le verifice.

(2) Ștampila prevăzută la alin. (1) poate fi comandată și realizată numai în baza autorizației eliberate de Inspectoratul de Stat în Construcții și potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 5¹, care face parte integrantă din prezenta procedură.

(3) Ștampila titularului autorizației pentru activitatea de dirigenție de șantier în domeniile specificate nu este transmisibilă. Este interzisă aplicarea ștampilei pe altă semnătură decât cea a titularului, precum și în toate situațiile în

care valabilitatea autorizației a încetat la termen ori prin suspendare/limitare/anulare.

(4) Pierderea ori sustragerea ștampilei va fi de îndată publicată într-un cotidian de largă circulație și anunțată în scris la inspectoratul teritorial în construcții la nivelul căruia a fost susținut examenul de autorizare.

(5) Scoaterea din uz a ștampilei se face în situația modificării textului ca urmare a schimbărilor survenite, în caz de uzură, pierdere, sustragere sau deteriorare a acesteia, respectiv la încetarea valabilității autorizației.”

2. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Diriginții de șantier răspund în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 35 și 35¹, precum și în cazul neasigurării din culpa lor a realizării nivelului calitativ al lucrărilor prevăzut în proiecte, caiete de sarcini, în reglementările tehnice în vigoare și în contracte.”

Art. II. — După anexa nr. 5 la procedură se introduce o nouă anexă, anexa nr. 5¹, al cărei conținut este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții,

Dorina Nicolina Isopescu

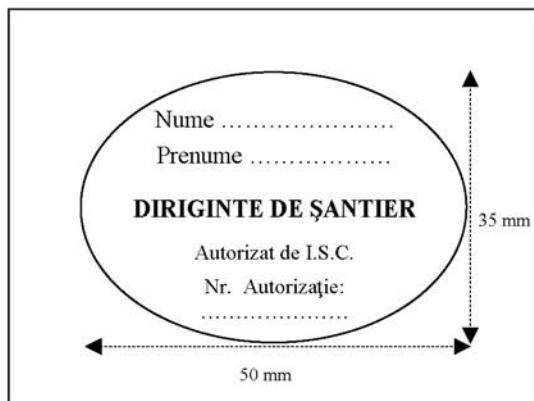
București, 17 ianuarie 2008.

Nr. 36.

ANEXĂ
(Anexa nr. 5¹ la procedură)

MODEL DE ȘTAMPILĂ
pentru titularul autorizației de dirigenție de șantier în domeniile specificate

Modelul de ștampilă pentru titularul autorizației de dirigenție de șantier în domeniile specificate este indicat în figura de mai jos, cu respectarea dimensiunilor arătate:

Modelul de mai jos este cu titlu de exemplu:

MINISTERUL ECONOMIEI ŞI FINANTELOR
AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind procedura de soluţionare a contestaţiilor înregistrate la Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili până la data de 1 octombrie 2007 şi nesoluţionate până la data de 31 decembrie 2007

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu modificările şi completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. III din Hotărârea Guvernului nr. 1.171/2007 privind modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Economiei şi Finanţelor şi a Hotărârii Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, precum şi modificarea Hotărârii Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea şi funcţionarea Autorităţii Naţionale a Vămirilor şi a Hotărârii Guvernului nr. 533/2007 privind organizarea şi funcţionarea Gărzii Financiare, coroborate cu cele ale art. II alin. (7) din Ordonanţa Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale şi ale titlului IX din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi dispoziţiile art. 1 alin. (3) lit. c) şi ale art. 33 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Contestaţiile înregistrate la Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili până la data de 1 octombrie 2007 şi nesoluţionate până la data de 31 decembrie 2007 se soluţionează începând cu data de 1 ianuarie 2008 de către Direcţia generală de soluţionare a contestaţiilor din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Art. 2. — Aceaşi procedură se aplică şi contestaţiilor a căror soluţionare a fost suspendată prin decizie emisă de

Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili şi pentru care încetează motivul suspendării, potrivit prevederilor art. 214 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală,
Daniel Chiţoiu

Bucureşti, 16 ianuarie 2008.
Nr. 89.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări şi relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 şi 410.47.30, fax 410.77.36 şi 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

